

Էն սարին, ուր օր ես եմ հիմա,
 Սեւեռներն է թառել...
 Մարդ չը կայ... Ե՛ս եմ օ՛րէ՛կ էլ նա...
 Ըն մենք կանչ ենք առել...
 Քիչ յետոյ՝ ես շարժվում եմ տեղից՝
 Եւ քայլում դեպի նա...
 Նա նայում է հըպարա դէպի ինձ,
 Զի՛ք ազնու լաւձրանայ...
 Մի՛ն ասի՛ վերաւա՛ր է եղել,
 Գընցակը լսո՛ր խոցված...
 Եւ հիմա... նա մեռնում է ալտառը,
 Թե՛ն օր հուրճը վարկած...
 Սեղ-սկ Յովհաննիսեան

Իսլիւսն են, զալլիւ Նախիցէք նրանց
 Իտուք չիք ճանաչում:
 Դանայք են զալլիւս:
 Հարաւի երբեմնիս զիդատեա հարսներէ:
 Իտուք չէք ճանաչում:
 Իրանց դէմքերին էլ չի շողջողում մարդ-
 ին քնօշոշ, աղին է կիպպարանք:
 Կալիլէին մարշիւն անուր ցաւերից:
 Իրիւնն է կաթնում խառնած այտերից,
 Իրցնաւոր փոխան:
 Իփլուտ աւ ծիծաղ մարկն են անդարձ:
 Իրաւոր զիբօրից հնչում է միայն սոսո-

անց առ, էյ քաղիկ, սևաւոր հայ կին
բեր է, դէ ասա, քո աղիկ ախպեր...
հեւձ ես լալիս նստալով ձայնով:
Ե՛կ ճշխմաբար յայդանը հանգստե՛ս,
մասնակ՝ մայիսի են անդառնձ, քարերը
ը որդում են, լալիս:

—

անց առ, լիբաւոր, էյ աղիկ քաղիկ:
Ե՛կ, շատ ես յոյճե՛կ հեւաւոր ճամբք:
դձա դատ, դանձ, մահամեկնձ մանկան:
Է՛կ հսկայիկ փառալիկ է անյուշտ:

Լաց, մէրերի, քաւերի, իմ մատաղ ախ-
նէր:

Դժոխք ցաւերից ելաք կենդանի:

Այսօր օրտաքօքիկ՝ դօւք մահ էք խնդ-
ում կենացից սիրելի:

Կենանք ձեզ համար դժոխք է դարձել:

Դժոխքը բեր հանգամ քաղցր է ձեք
անքեց:

Բռնութեան զօհներ:

Որ քաղ էք առալիս հիւանդ օտքերով
ղճավի մի կենաց:

Միշտ ձեք սիրելիք ընկան վերաւոր թըշ-
մու սրբից:

Մօլդով ու լճում, վաքար գեետում
անց անդադ մահվան մասնաշին...
Շատերն էլ առեւժ՝ հերթաի մահվամբ
կան վիճաճին:

Փնամը ընդի էյ քաւրիկ, գնդանի հայ կինն
Անտապան շնչով տարաբ քս լռածը գնդ-
ուկ եղբոր հետտ:
Վիշտ ու հառաշանք կրահցիք մէկտեղ
աւաւը օրերուսմ:
Ուաււր՝ ձեր կեանքը:
Ձեր հողին արև՝ գնդալուկի համար:
Մնիւով աւ ըստըով այնպէս պատեցիք դուք
կր սրերինն:
Ձեր այրող կրծքին ախիկանք գտաւ
անշխատ լուսորդին...»

Գուրգին Հայկունի

ՏՐԻՊԵՐԻ (սուսուհակ) ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆԸ

11. The following is a list of the names of the persons who have been named in the above-mentioned documents, and the dates when they were named: